

متن پرسش

سلام حضرت استاد: خسته نباشید. یکی از خواسته های فطرى ما کسب علم و دانش است. کسى که خداوند به او استعدادهاى زیادى داده اعم از هنر و حافظه قوی و فهم فلسفى و عرفانى و ریاضى و... و مى تواند با برنامه ریزى و وصل به حق، ذوالفنون شود (مثل علامه حسن زاده) ولى با بطالت و بی برنامه گى و تنبلى فقط در یک حوزه متخصص شود یا در هیچ حوزه اى نشود، دیر یا زود فریاد نارضايتى فطرت در دنیا بلند مى شود و منشا برخى افسردگى ها، همين جواب ندادن به استعدادهاست و در قیامت هم مثل استعدادهاى عرفانى جای خالى این استعدادها ولو دانشمندی در علوم پایه باشد را مى بیند و حسرت مى خورد و حسرت نداشتن مقامات علمى را مى خورد. درست است در آنجا شیمی و خطاطى و زبان انگلیسى و... به درد نمى خورد ولى ملکه اینها را با خود آنجا مى برد و از این ملکه خيلى کار برمى آید. (همانطور که علامه مجتهد در طب قدیم و ریاضى و نجوم و... هستند) ولى این نارضايتى صادق فطرت با نارضايتى کاذب غریزه که طلب علم برای مدرک و شهرت و مقام و ثروت باشد خيلى متفاوت است و شما، غصه نخوردن برای مدرک و اینکه آن را دنیا مى دانید قسم دوم است نه اول و باید دقت کرد. اگر این استنباط من از فرمایشات شما درست باشد خيلى ها با کوتاهی در استعدادها، قیامت حسرت خواهند خورد. درست فهمیده ام درس را استاد؟ مى خواهم مقاله اى تنظیم کنم بیخشید استاد که همه نوع سوال ساده اى مى پرسم. سپاس بسیار از این همه لطف شما در تحمل من.

متن پاسخ

باسمه تعالى: سلام عليكم: نکات خوبى مى فرمایید. منتها عنایت بفرمایید در قیامت که شرایط «إِلَيْهِ رَاجِعُونَ» است و رجوع إلى الله در میان است، ما از نداشتن علوم و ملکاتى در حسرت هستيم که در این رجوع باید به ما کمک کند و از نوع علم و عمل را کم داریم. موفق باشید